

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 286

гр. Варна , 10.09.2021 г.

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ВАРНА, II СЪСТАВ в закрито заседание на десети септември, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Анета Н. Братанова
Членове: Магдалена Кр. Недева
 Дарина Ст. Маркова

като разгледа докладваното от Магдалена Кр. Недева Въззивно частно търговско дело № 20213001000476 по описа за 2021 година

за да се произнесе, взе пред вид следното :

Производството по делото е по реда на чл.274 ал.1 т.1 ГПК.

Образувано е по подадена частна жалба от „Геотерм“ АД, ЕИК 124083023, със седалище и адрес на управление гр.Генерал Тошево, ул.“Васил Априлов“ № 2, представлявано от С.К.Г. против определение № 45/22.06.2021г. на Добричкия окръжен съд, постановено по т.д. № 65/21г., с което производството по делото е прекратено и същото е изпратено за разглеждане и решаване на спора на компетентния съгласно правилата за родова подсъдност Районен съд Генерал Тошево. Частният жалбоподател счита обжалваното определение за неправилно и незаконосъобразно по съображения, подробно изложени в жалбата и свеждащи се основно до наличието на трайни търговски отношения между страните по спора, водещи до извода за наличието на договор за търговска продажба. Според него фактът, че ответникът се е съгласил с издаването на месечни фактури говори за това, че той е приел условията по неформалния договор за продажба. Ето защо, макар и да са издадени множество фактури, те са в резултат на едни и същи търговски взаимоотношения от един и същи договор. Моли обжалваното определение да бъде отменено.

В законоустановения срок е постъпил писмен отговор от ответната по частната жалба страна, в който се релевират доводи за нейната

неоснователност и се иска от съда същата да бъде оставена без уважение, а обжалваното определение да бъде потвърдено като правилно и законосъобразно. Според ответното по жалбата дружество след като ищецът не твърди и не е представил доказателства за наличието на общ правопораждащ задълженията на ответника факт, вземането по всяка една от фактурите е възникнало на самостоятелно правно основание, поради което по всяка от тях се формира отделна искова претенция. Съгласно чл.69 ал.1 т.1 ГПК цената на иска се определя от тази на всеки един иск поотделно. При положение, че цената на всеки от процесните искове е под 25 000лв, то спорът е родово подсъден на районния съд.

Съдът, след преценка на представените по делото доказателства, намери следното :

Частната жалба е подадена в срок от надлежна страна в процеса и срещу подлежащ на обжалване съдебен акт, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество, същата се явява неоснователна, по следните съображения :

Производството по т.д. № 65/21г. на ДОС е образувано по предявени обективно съединени искове с правно основание чл.79 ЗЗД вр.чл.327 и чл.294 ТЗ и чл.86 ЗЗД от „Геотерм“ АД срещу „Титан – Експрес“ ООД за осъждане на ответника да заплати на ищеца сума по 21 бр.фактури в общ размер на 84 021,94лв за доставка на стоки, ведно със законната лихва от деня на забавата – от падежа на всяка фактура до датата на депозиране на исковата молба в съда , в общ размер по всички фактури от 16 589,65лв.

Ищецът твърди, че доставените горива са в рамките на поддържаните с ответника търговски отношения и в резултат на постигнато между тях споразумение. За осъществените между страните покупко-продажби съгласно изискванията на ЗСч са издадени и процесните фактури, като стойността на всяка една от тях е под 25 000лв. Налице е устна уговорка купувачът да извършва отложено плащане на закупената от него стока, но за не повече от два месеца. Липсват твърдения за наличието на единен вземанията правопораждащ ЮФ, рамков договор или споразумение.

Съгласно част от разрешенията, възприети от касационната инстанция, в случаите на претенция, основана на договор за продажба, сключен вследствие на трайни търговски отношения, договорът за продажба се сключва с достигане на предложението до търговеца. Нормата на чл. 292 от ТЗ предвижда презумпция за постигане на съгласие по съществените елементи на сделката, в случай, че търговецът до когото е изпратена оферта не я отхвърли. Но това не означава, че отношенията между страните са от един общ правопораждащ факт. Трайните търговски отношения се формират от множество факти, поради това и твърдението в исковата молба за наличие на трайни търговски отношения обуславя доказване на постигане на съгласие по съществените елементи на договора, а не представлява факт или фактически състав, от който се поражда правото на вземане, защитавано в исковия процес. С оглед на този анализ изводът е, че при наличие на трайни търговски отношения страните сключват отделни договори, които са правопораждащи за правата и задълженията им. Фактурите свидетелстват за отделно сключени договори при мълчаливо съгласие от страна на купувача-търговец, на основание чл. 292 от ТЗ. Поради това не става въпрос за един единен договор, а за отделни договори, по които съгласието е презумирано на основание чл. 292 от ТЗ. / определение 167/25.03.16г. на ВКС, по ч.т.д. № 192/16г., II т.а.о; определение 309/15.04.10г. по ч.т.д. 163/10г., I т.о и определение 28/24.01.15ж. по ч.т.д. № 110/15г., II т.о/.

Споделяйки напълно горните разрешения, настоящият състав намира, че в случая са предявени обективно кумулативно съединени искове, цената на всеки от които е под 25 000лв. При това положение родово компетентен да се произнесе по тях е Районен съд Генерал Тошево.

Като е направил идентичен правен извод, Добричкият окръжен съд е постановил законосъобразен съдебен акт, който следва да бъде потвърден.

Водим от горното, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ПОТВЪРЖДАВА определение № 45/22.06.2021г. на Добричкия окръжен съд, постановено по т.д. № 65/21г., с което производството по делото

е прекратено и същото е изпратено за разглеждане и решаване на спора на компетентния съгласно правилата за родова подсъдност Районен съд Генерал Тошево.

Определението е окончателно.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____